

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. S.**, bytom K.K., zastúpeného **K., s. r. o., JUDr. M. K.**, *konateľ a advokát, advokátska kancelária so sídlom J., I.*, proti žalovanému **Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o návrhu na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **u k l a d á** Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava v lehote do 60 dní od doručenia tohto rozhodnutia **k o n a ť a r o z h o d n ú ť** vo veci o sťažnosti navrhovateľa z 24. augusta 2010 proti postupu súdneho exekútora JUDr. P. H., so sídlom Exekútorského úradu na Z. a Slovenskej komory exekútorov, Šustekova 49, Bratislava.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 305,86 eura na účet jeho zástupcu K., s. r. o., JUDr. M. K., konateľ a advokát, advokátska kancelária so sídlom J., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom na konanie proti nečinnosti správneho orgánu doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 16. septembra 2011 žiadal, aby bola odporcovi uložená povinnosť konať a rozhodnúť v lehote 30 dní odo dňa doručenia uznesenia súdu, o sťažnosti navrhovateľa z 24. augusta 2010 a nahradiť mu trovy konania 4.444,64 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení podania uviedol, že ako fyzická osoba si uplatňuje nárok na vrátenie dražobnej zábezpeky ako aj doplatku najvyššieho

podania v celkovej výške 248.955 eur, ktoré poškodený zložil, resp. uhradil v rámci svojej účasti na dražbe nehnuteľností v exekučnom konaní pod sp. zn. EX/1487/06 z dôvodu, že Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 10. septembra 2009, spis. zn. 59Er/2189/2006, neschválil príklep udelený poškodenému na dražbe konanej dňa 30. januára 2009 na exekútorskom úrade nebohého súdneho exekútora RNDr. Mgr. J. P..

Dňa 30. januára 2009 sa na Exekútorskom úrade nebohého súdneho exekútora RNDr. Mgr. J. P., so sídlom ul. D. (ďalej ako „pôvodný exekútor“), konala dražba (ďalej ako „dražba“) nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na LV č. X., nachádzajúce sa v okrese Ilava, obec K., k. ú. K., popis stavby: viacúčelová hala so súp. č. X., stojaca na parcele č. X., sklad so súpis. č. X. stojaci na parcele č. X. a X., a kotolňa so súpis. č. X. stojaca na parcele č. X. (ďalej ako „nehnutel'nosti“). Dražba sa konala v rámci exekučného konania, spis. zn. EX/1487/06, vedenom v prospech oprávneného P.K., a. s., so sídlom Z.K., IČO: X. proti povinnému Poľnohospodárske družstvo 1. Mája, so sídlom Zliechovská cesta 384, 018 64 K., IČO: X.. V uvedenej dražbe bol navrhovateľovi ako vydražiteľovi s najvyšším podaním udelený príklep licitátora.

Navrhovateľ ako vydražiteľ zaplatil v dražbe dňa 30. januára 2009 zábezpeku vo výške 103.000 eur a dňa 05. februára 2009 doplatok najvyššieho podania vo výške 145.955 eur na účet pôvodného súdneho exekútora, t. j. spolu sumu vo výške 248.955 eur.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 10. septembra 2009, spis. zn. 59Er/2189/2006, neschválil príklep udelený navrhovateľovi na dražbe konanej dňa 30. januára 2009 na exekútorskom úrade pôvodného súdneho exekútora (ďalej ako „uznesenie“). V odôvodnení uznesenia uviedol, že súd pri skúmaní procesného postupu súdneho exekútora zistil porušenie zákonných ustanovení exekučného poriadku, keď súdny exekútor doručoval upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľností, exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva, vypracovaný znalecký posudok, dražobnú vyhlášku ako oprávnenému P.P.K., a. s., a to napriek tomu, že v tomto čase táto obchodná spoločnosť nemala postavenie oprávneného a nebola účastníkom konania. Táto spoločnosť nadobudla vymáhanú pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23. septembra 2008, avšak do exekučného konania vstúpila až dňa 03. septembra 2009. Po právoplatnosti uvedeného rozhodnutia okresného súdu pôvodný súdny exekútor však navrhovateľovi zaplatené peňažné prostriedky v dražbe nevrátil.

Vzhľadom na to, že pôvodný súdny exekútor zomrel, dňom 14. decembra 2009 Slovenská komora exekútorov v zmysle ustanovenia § 16 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) ustanovila

súdneho exekútora JUDr. P. H., Exekútorský úrad B. za náhradníka nebohého súdneho exekútora RNDr. Mgr. J. P., (ďalej ako „náhradný súdny exekútor“).

Náhradný súdny exekútor navrhovateľovi zaplatené peňažné prostriedky v dražbe rovnako nevrátil. Namiesto toho navrhovateľovi v liste zo dňa 21. januára 2010 odporučil, aby si svoj vyššie špecifikovaný nárok na vrátenie zaplatených peňažných prostriedkov v dražbe uplatnil v dedičskom konaní vedenom notárom, súdnym komisárom JUDr. M. V.. Odporúčanie náhradného súdneho exekútora možno považovať (napriek tomu, že navrhovateľ tak z dôvodu právnej istoty urobil) za prinajmenšom predčasné, pokiaľ nie je zistené, či sa peňažné prostriedky vo výške 248.955 eur nachádzajú na osobitnom účte pôvodného súdneho exekútora, a teda či je možné ich z tohto účtu poukázať navrhovateľovi. Uvedené teda v žiadnom prípade nie je možné považovať za relevantnú reakciu na uplatnený nárok navrhovateľa.

Listom zo dňa 21. decembra 2009, ktorý bol náhradnému súdnemu exekútorovi doručený dňa 23. decembra 2009, predchádzajúci právny zástupca navrhovateľa, advokátska kancelária C., s. r. o., vyzvala náhradného súdneho exekútora na vrátenie dražobnej zábezpeky vo výške 103.000 eur, ktorú navrhovateľ v rámci už uvedeného exekučného konania dňa 30. januára 2009 zložil na účet pôvodného súdneho exekútora, ako aj na vrátenie doplatku najvyššieho podania vo výške 145.955 eur, ktorú náhradný súdny exekútor predchádzajúcemu právnenému zástupcovi adresoval dňa 21. januára 2010. Tento potvrdil, že podľa príslušných účtovných záznamov, navrhovateľ dražobnú zábezpeku na účet pôvodného súdneho exekútora zložil a rovnako uhradil doplatok najvyššieho podania. Zároveň náhradný súdny exekútor uviedol, že tejto výzve nie je možné vyhovieť z dôvodu, že účtovníctvo, finančné prostriedky a majetok nebohého pôvodného súdneho exekútora podlieha auditu, ktorý vykoná audítor ustanovený Slovenskou komorou exekútorov v súlade s ustanovením § 16b Exekučného poriadku a do skončenia tohto auditu sa nebudú vyplácať z depozitného účtu súdneho exekútora, ktorého výkon funkcie zanikol, žiadne záväzky veriteľom.

Dňa 22. júna 2010 navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu opätovne adresoval náhradnému súdnemu exekútorovi list – výzvu na vrátenie vyššie špecifikovaných finančných prostriedkov, ktorým náhradného súdneho exekútora zároveň požiadal o poskytnutie informácií potrebných k ďalšiemu uplatňovaniu oprávnených nárokov navrhovateľa v súlade s príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Uvedeným listom náhradného súdneho exekútora rovnako žiadal o riadne plnenie jeho povinností

vyplývajúcich mu z exekučného poriadku. Náhradný súdny exekútor bol a stále je v danej veci absolútne nečinný.

Dňa 21. mája 2010 adresoval predchádzajúci právny zástupca navrhovateľa Slovenskej komore exekútorov sťažnosť, ktorou požiadal o prešetrenie, či postup náhradného súdneho exekútora, keď v odpovedi na výzvu navrhovateľa na vrátenie dražobnej zábezpeky a doplatku najvyššieho podania v celkovej výške 248.955eur navrhovateľovi oznámil, že tejto výzve nie je možné vyhovieť a odporučil mu uplatniť si tento nárok v dedičskom konaní po nebohom pôvodnom exekútorovi, je v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Predmetnou sťažnosťou navrhovateľ ďalej žiadal o prešetrenie, či je tvrdenie K., a. s., V., že škoda, ktorá by navrhovateľovi vznikla nevrátením peňažných prostriedkov v celkovej výške 248.955 eur, nemôže byť nahradená z poistenia zodpovednosti za škodu nebohého pôvodného súdneho exekútora v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku.

Vyššie uvedenú sťažnosť navrhovateľ písomným podaním zo dňa 22. júna 2010 doplnil tak, že Slovenskú komoru exekútorov žiadal aj o prešetrenie toho, či náhradný súdny exekútor, v prípade ak zo záverov vykonaného auditu účtovníctva a exekučných konaní pôvodného súdneho exekútora vyplynulo, že peňažné prostriedky vo výške 248.955 eur sa nachádzajú na niektorom z osobitných účtov Pôvodného súdneho exekútora, ďalej riadne pokračoval v exekučnom konaní na základe pôvodného poverenia, ako mu to ukladá ustanovenie § 16 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti.

Vzhľadom na skutočnosti uvádzané vyššie a absolútnu nečinnosť zodpovedných subjektov, podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 24. augusta 2010, t. j. pred rokom sťažnosť na Ministerstvo spravodlivosti SR na činnosť náhradného súdneho exekútora a ako aj sťažnosť na činnosť Slovenskej komory exekútorov vo vyššie uvedenej veci v súlade so zákonom č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach (ďalej ako „sťažnosť“).

Vzhľadom na to, že k vybaveniu sťažnosti nedošlo v zákonom stanovenej lehote, podal navrhovateľ dňa 02. decembra 2010 na Ministerstvo spravodlivosti SR sťažnosť proti vybavovaniu sťažnosti v zmysle ustanovenia § 22 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach.

Dňa 26. apríla 2011 bola právnenému zástupcovi navrhovateľa doručená odpoveď z Ministerstva spravodlivosti SR, v ktorej bol navrhovateľ informovaný o predĺžení lehoty na vybavenie sťažnosti proti vybavovaniu sťažnosti o 30 pracovných dní z dôvodu náročnosti prešetrenia predmetnej sťažnosti. Táto lehota uplynula najneskôr dňa 07. júna 2011(t. j. uplynutím 30 pracovných dní odo dňa doručenia odpovede Ministerstva spravodlivosti SR navrhovateľovi).

Dňa 15. augusta 2011 bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručená odpoveď Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 11. augusta 2011 (t. j. viac ako 2 mesiace po uplynutí lehoty na vybavenie sťažnosti poškodeného proti sťažnosti), v ktorej mu bolo oznámené, že lehota sa opätovne predlžuje za účelom zabezpečenia podkladov na jej riadne prešetrenie. Podľa navrhovateľa konanie Ministerstva spravodlivosti SR pri vybavovaní sťažnosti proti vybaveniu sťažnosti nemožno v žiadnom prípade považovať za v súlade so zákonom, pričom rovnako nemožno považovať za v súlade so zákonom ani opätovné predĺženie lehoty na vybavenie sťažnosti proti sťažnosti.

Do dnešného dňa (tzn. do dňa podania návrhu na súd) nebol v predmetnej veci vykonaný žiadny úkon smerujúci k náprave a ochrane práv a právom chránených záujmov navrhovateľa, pričom v dôsledku toho vznikla a naďalej vzniká navrhovateľovi škoda, a to nielen škoda peňažná (zaplatená suma v dražbe spolu s úrokmi z omeškania), ale aj nemajetková ujma spôsobená dlhodobou (už takmer dvojročnou) bezmocnosťou, frustráciou a zúfalstvom z nemožnosti dostať sa k vlastným peniazom.

Ako už bolo uvedené vyššie, navrhovateľ sa už takmer dva roky nemôže bez vlastnej viny dostať ku svojim peniazom, pričom nejde o zanedbateľnú sumu. S navrhovateľom žiadny zodpovedný orgán nekomunikuje, nepodniká žiadne kroky k náprave, navrhovateľ len bezmocne dva roky čaká, či vôbec niekedy ešte svoje peniaze uvidí. Nakoľko je v danom prípade nečinné aj Ministerstvo spravodlivosti SR, navrhovateľ nemá inú možnosť, len sa obrátiť na príslušný súd.

Odporca vo vyjadrení k návrhu na začatie konania uviedol, že podľa tohto návrhu navrhovateľ podal dňa 24. augusta 2010 sťažnosť na Ministerstvo spravodlivosti SR na činnosť súdneho exekútora a na činnosť Slovenskej komory exekútorov vo vyššie uvedenej veci a k vybavovaniu jeho sťažnosti nedošlo v zákonom stanovenej lehote. Ministerstvo vykonáva štátny dohľad nad činnosťou komory a činnosťou exekútorov v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Citujúc ustanovenie § 218b ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého „komora je povinná vybaviť sťažnosť na činnosť exekútora bezodkladne, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa jej doručenia. Túto lehotu možno predĺžiť, ak v jej priebehu nemožno zabezpečiť podklady na riadne vybavenie sťažnosti; o tejto skutočnosti musí byť sťažovateľ upovedomený“, a § 218b ods. 5 Exekučného poriadku, podľa ktorého „na vybavovanie sťažnosti proti činnosti komory a na prešetrovanie vybavenia sťažnosti komorou sa použijú ustanovenia odsekov 1 až 3“, odporca uviedol, že ministerstvo si vyžiadalo podklady

pre riadne vybavenie sťažnosti listami zo dňa 11. augusta 2011 adresovanými súdnemu exekútorovi JUDr. P. H. a Slovenskej komore exekútorov. Ako uviedol i sám navrhovateľ ministerstvo predĺžilo lehotu na vybavenie sťažnosti v súlade s § 218b ods. 1 a 5 Exekučného poriadku za účelom zabezpečenia podkladov na jej riadne vybavenie, čo oznámilo žalobcovi listom zo dňa 11. augusta 2011. Slovenská komora exekútorov oznámila podaním doručeným ministerstvu dňa 27. augusta 2011, že neeviduje sťažnosť vyššie uvedeného sťažovateľa a z toho dôvodu nemôže ministerstvu zaslať sťažnostný spis. Súdny exekútor doposiaľ nereagoval na výzvu ministerstva na predloženie originálu exekútorského spisu vedeného v exekučnej veci sp. zn. EX 1487/06 a zaslanie vyjadrenia k predmetnej sťažnosti v lehote 10 dní od doručenia žiadosti, pričom žiadosť mu bola doručená ako vyplýva z priloženej doručenky dňa 15. augusta 2011. Ministerstvo zvažuje v predmetnej veci predloženie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči súdnemu exekútorovi JUDr. P. H. pre porušenie povinností pri výkone činnosti exekútora v zmysle § 220 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 8 ods. 4 Exekučného poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, že z oznámenia Slovenskej komory exekútorov doručeného ministerstvu dňa 27. septembra 2011 vyplýva, že sťažnostný spis v predmetnej veci neevidujú a tiež na skutočnosť, že súdny exekútor JUDr. P. H. napriek žiadosti ministerstva neposkytol požadovanú súčinnosť najmä predložením exekútorského spisu, ministerstvo nemohlo doposiaľ riadne prešetriť sťažnosť žalobcu.

Po poukaze na ustanovenie § 250t ods. 1 a ods. 4 OSP odporca uviedol, že v danom prípade nie je možné konštatovať, že ministerstvo nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom. Z vyššie opísaných skutočností je zrejmé, že existuje faktická prekážka pre konanie v danej veci, a to je práve preukázaná neexistencia sťažnostného spisu na Slovenskej komore exekútorov (vyplývajúca z oznámenia doručeného dňa 27. septembra 2011) a neposkytnutie súčinnosti súdneho exekútora, ktorý napriek žiadosti ministerstva nepredložil originál exekútorského spisu ani vyjadrenie k predmetnej veci. Nie je teda možné dospieť k záveru, že správny orgán je vo veci nečinný, nakoľko existuje prekážka objektívne brániaca mu v konaní, a preto nie sú splnené zákonné predpoklady v zmysle § 250t ods. 1 OSP pre konštatovanie, že ministerstvo je v danej veci nečinné a vzhľadom na uvedené považoval návrh za nedôvodný, a žiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby návrh s prihliadnutím na ustanovenie § 250t ods. 4 OSP zamietol a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil.

Vo vyjadrení k vyjadreniu odporcu navrhovateľ vyslovil názor, že neexistujú faktické prekážky pre konanie v danej veci, pretože sťažnosť navrhovateľa bola osobne podaná

na Slovenskej komore exekútorov predchádzajúcim právnym zástupcom žalobcu dňa 26. mája 2010, pričom tejto sťažnosti predchádzala žiadosť predchádzajúceho právneho zástupcu žalobcu o stanovisko v danej veci zo dňa 08. marca 2010 (s podacím lístkom adresovaným Slovenskej komore exekútorov), a zároveň bola táto sťažnosť doplnená nasledovným právnym zástupcom žalobcu – advokátskou kanceláriou K., s. r. o., dňa 29. júna 2010 spolu so zopakovaním všetkých skutočností v sťažnosti predchádzajúceho právneho zástupcu (doručenka preukazujúca doručenie zásielky dňa 30. júna 2010), je teda absolútne vylúčené, aby Slovenská komora exekútorov neevidovala ani jedno z troch uvedených podaní, ktoré jej boli preukázateľne a riadne doručené. Preto považoval tvrdenia Slovenskej komory exekútorov za účelové a nepravdivé.

Navrhovateľ poukázal, že odporca námietku faktickej prekážky vybavenia veci uviedol až v súdnom konaní a o súčinnosť exekútora a Slovenskej komory exekútorov požiadal až po uplynutí lehoty na vybavenie sťažnosti. Nečinnosť exekútora či Slovenskej komory exekútorov nemôže byť na ujmu navrhovateľa, nakoľko odporca má k dispozícii niekoľko zákonných prostriedkov použiteľných pri nečinnosti subjektov, nad ktorými vykonáva dohľad.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ OSP, preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že návrh je dôvodný.

Navrhovateľ sa domáha súdnej ochrany pred tvrdenou nečinnosťou odporcu návrhom podaným podľa § 250t OSP. Žiada, aby najvyšší súd uložil odporcovi konať a rozhodnúť vo veci jeho sťažnosti, ktorú podal na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky 25. augusta 2010 proti postupu súdneho exekútora JUDr. P. H. so sídlom Exekútorského úradu v B. a Slovenskej komory exekútorov.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Bez uvedených podkladov predložených dožiadanými orgánmi nie je možné riadne prešetrenie sťažnosti žalobcu.

Podľa § 250t ods. 4 OSP súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrhu orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Právo na konanie bez zbytočných prietáhov je považované za súčasť práva na súdnu ochranu. Toto právo sa však netýka iba konania na súde, ale aj v konaní pred inými orgánmi, ktoré rozhodujú o právach a záväzkoch fyzických a právnických osôb. Takýmito právami sú spravidla aj práva, ktorých proces podlieha súdnemu preskúmaniu v zmysle ustanovení piatej časti OSP.

Nečinnosť správneho orgánu ako nezákonný a negatívny jav nastáva vtedy, keď správny orgán vo veci nekoná (je pasívny), aj keď podľa zákona je povinný konať. V prípadoch, keď obsahom príslušnej právnej normy je povinnosť správneho orgánu konať, je nečinnosť nezákonná a protiprávna. Je v hrubom rozpore so zásadou zákonnosti vo verejnej správe.

Nečinnosťou orgánu verejnej správy sa teda rozumie jeho pasivita vo veciach, ktoré mu boli predložené na rozhodnutie, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol. Nečinnosť môže spočívať v opomenutí správneho orgánu vykonať predpísaný úkon alebo v zbytočných prietáhoch v jeho postupe, ale môže spočívať aj v tom, že namiesto rozhodnutia správny orgán tvrdí nedostatok svojej právomoci a vec vybaví iba listom alebo informáciou, prípadne záznamom v spise. V poslednom prípade musí byť obsahom návrhu na začatie konania tvrdenie, že v konaní niet žiadnej prekážky na úkony správneho orgánu, a napriek tomu správny orgán nekoná, a toto nekonanie je nečinnosťou. Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán postupovať, konať, vykonávať určité procesné úkony a rozhodovať (k tomu pozri napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 225/08, sp. zn. III. ÚS 282/08, sp. zn. III. ÚS 70/09 – www.concourt.sk).

Podľa § 13 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 9/2010 Z. z. príslušný orgán verejnej správy je povinný sťažnosť vybrať do 60 pracovných dní. Ak je sťažnosť náročná na prešetrenie,

môže vedúci orgánu verejnej správy alebo ním splnomocnený zástupca lehotu podľa odseku 1 predĺžiť pred jej uplynutím o 30 pracovných dní. Lehotu nemôže predĺžiť splnomocnený zástupca, ktorý sťažnosť prešetruje. Orgán verejnej správy oznámi predĺženie lehoty sťažovateľovi bezodkladne, písomne, s uvedením dôvodu.

Podľa § 15 zákona č. 9/2010 Z. z. orgán verejnej správy príslušný na vybavenie sťažnosti je povinný bezodkladne oboznámiť toho, proti komu sťažnosť smeruje, s jej obsahom v takom rozsahu a čase, aby sa jej prešetrovanie nemohlo zmarit'. Zároveň mu umožní vyjadriť sa k sťažnosti, predkladať doklady, písomnosti, informácie a údaje potrebné na vybavovanie sťažnosti.

Podľa §18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 9/2010 Z. z. prešetrovaním sťažnosti sa zisťuje skutočný stav veci a jeho súlad alebo rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi a s vnútornými predpismi, ako aj príčiny vzniku zistených nedostatkov a ich následky. Pri prešetrovaní sťažnosti sa vychádza z jej predmetu, bez ohľadu na sťažovateľa a toho, proti komu sťažnosť smeruje, ako aj na to, ako ju sťažovateľ označil. Ak je podľa obsahu iba časť podania sťažnosťou, prešetrí sa iba v tomto rozsahu. Ak sa sťažnosť skladá z viacerých samostatných bodov, prešetruje sa každý z nich. Ak nemožno sťažnosť alebo jej časť prešetriť, orgán verejnej správy príslušný na vybavenie sťažnosti to uvedie v zápisnici o prešetrovaní sťažnosti a oznámi sťažovateľovi. Sťažnosť je prešetrená prerokovaním zápisnice o prešetrovaní sťažnosti. Ak ju nemožno prerokovať, sťažnosť je prešetrená doručením jedného vyhotovenia zápisnice o prešetrovaní sťažnosti orgánu verejnej správy, v ktorom bola sťažnosť prešetrovaná.

Podľa § 24 ods. 1, ods. 2 zákona č. 9/2010 Z. z. orgánu verejnej správy, ktorý neplní povinnosti podľa tohto zákona a tým sťažuje vybavovanie sťažnosti, marí jej vybavovanie alebo nápravu nedostatkov, môže orgán verejnej správy príslušný na vybavenie sťažnosti uložiť poriadkovú pokutu do výšky 650 eur. Pri určovaní výšky poriadkovej pokuty prihliada na mieru sťaženia alebo marenia vybavovania sťažnosti alebo nápravy nedostatkov. Poriadkovú pokutu podľa odseku 1 možno, ak nebola povinnosť napriek jej uloženiu splnená, uložiť opakovane, do úhrnnej výšky 6.500 eur.

Podľa § 25 zákona č. 9/2010 Z. z. vedúci orgánu verejnej správy, v ktorom sa sťažnosť prešetruje, je povinný vytvárať vhodné materiálne, technické a personálne podmienky na správne a včasné prešetrenie a vybavenie sťažnosti.

Sťažnosť je ochranný právny prostriedok rýchlej a účinnej formy nápravy pred nečinnosťou správneho orgánu. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že navrhovateľ podal dňa 25. augusta 2010 na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) sťažnosť (z 24. augusta 2010) na postup súdneho exekútora JUDr. P. H. a Slovenskej komory exekútorov v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 1487/06. Namietal, že súdny exekútor mu nevrátil zloženú dražobnú zábezpeku a doplatok najvyššieho podania, spolu vo výške 248.955 eur, a že v exekučnom konaní nepokračoval v súlade s Exekučným poriadkom. Vo vzťahu ku Slovenskej komore exekútorov namietal, že táto nevybavila jeho sťažnosť na súdneho exekútora JUDr. P. H. v predmetnej veci včas a riadne. Následne dňa 06. decembra 2010 navrhovateľ podal aj sťažnosť proti vybavovaniu sťažnosti (z 02. decembra 2010) v zmysle ustanovenia § 22 zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach.

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že podaním z 18. apríla 2011 sp. zn. 18961/2011 ministerstvo oznámilo navrhovateľovi predĺženie lehoty na vybavenie sťažnosti o 30 dní z dôvodu náročnosti prešetrovania veci. Podaním z 21. apríla 2011 si oddelenie kontroly a sťažnosti ministerstva vyžiadalo stanovisko a spis od sekcie civilného práva, odbor exekučného práva a znaleckej činnosti a podaním z 26. mája 2011 urgovalo zaslanie odpovede. Z dôvodu veľkého nápadu vecí JUDr. V. M. vec nebola prešetrená do 11. augusta 2011 a ministerstvo listom sp. zn. 13328/2011/52 z 11. augusta 2011 oznámilo navrhovateľovi, že sťažnosť prešetrí a o výsledku ho bude informovať, pričom predlžuje lehotu na vybavenie sťažnosti za účelom zabezpečenia podkladov. V tento deň tiež zaslalo žiadosť exekútorovi JUDr. P. H. o predloženie originálu predmetného exekútorského spisu a vyjadrenia k veci v lehote 10 dní od doručenia sťažnosti. Žiadosť bola exekútorovi doručená 15. augusta 2011, pričom doposiaľ neposkytol súdny exekútor požadovanú súčinnosť. Rovnako listom z 11. augusta 2011 požiadalo ministerstvo Slovenskú komoru exekútorov o predloženie vyjadrenia a sťažnostného spisu vedeného v predmetnej veci v lehote 10 dní od doručenia žiadosti. Dňa 27. septembra 2011 Slovenská komora exekútorov oznámila ministerstvu, že sťažnosť sťažovateľa M. S. neviduje, a teda nemôže ministerstvu zaslať sťažnostný spis.

Na základe uvedeného skutočného stavu veci najvyšší súd dospel k záveru, že odporca odpovedal na sťažnosť podanú 25. augusta 2010 až 18. apríla 2011, teda sťažnosť navrhovateľa nevybavil v lehote 90 dní stanovenej v § 13 ods. 1 ods. 2 zákona č. 9/2011 a bezodkladne (najneskôr do konca lehoty na vybavenie sťažnosti) neoboznámil exekútora a Slovenskú komoru exekútorov o sťažnosti. Navrhovateľ nevytvorením vhodných podmienok na správne a včasné prešetrenie a vybavenie sťažnosti nedodrжал, respektíve prekročil zákonom stanovené lehoty na vybavenie sťažnosti, čím spôsobil prieťah v konaní, čo je potrebné kvalifikovať ako nečinnosť. Podľa názoru najvyššieho súdu nevznikla faktická prekážka, ktorá by mala za následok, že odporca nemohol sťažnosť riadne vybaviť. Ak exekútor, či Slovenská komora exekútorov sťažujú vybavovanie sťažnosti, môže ministerstvo uložením poriadkovej pokuty vynútiť splnenie stanovenej povinnosti. Navyše v prípade Slovenskej komory exekútorov navrhovateľ dôkazmi o prevzatí zásielok spochybnil jej obranu o nedoručení sťažnosti navrhovateľa.

Keďže odporca preukázateľne nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom, najvyšší súd podľa § 250t ods. 4 OSP návrhu vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 250t ods. 5 OSP navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania, nakoľko súd návrhu vyhovel. Keďže podľa § 4 ods. 1 písm. i/ zákona č. 71/1992 Zb. je súdne konanie vo veciach nečinnosti orgánu verejnej správy od poplatku oslobodené ,trovy konania pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia. Pri stanovení výšky náhrady trov právneho zastúpenia najvyšší súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v zmysle ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy začína na návrh jeho podaním. V tomto konaní zástupca navrhovateľa vykonal dva úkony právnej služby (prevzatie veci, podanie návrhu) za čo mu patrí odmena dvakrát po 120,23 eura, paušálna náhrada výdavkov dvakrát po 7,21 eura a daň z pridanej hodnoty, čo je celkom 305,86 eura (§ 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a/ a b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom od 01. júna 2010).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková